

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 541

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 iulie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 120 din 9 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	2-3
Decizia nr. 154 din 14 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală	4-6
Decizia nr. 204 din 30 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 66 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.....	7-10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
463. — Hotărâre privind aprobarea prealabilă, în vederea recunoașterii prin hotărâre judecătorească, a Asociației „Consiliilor Americane pentru Educație Internațională: ACTR/ACCELS, INC” din Statele Unite ale Americii	10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.100. — Ordin al ministrului afacerilor externe pentru aprobarea domeniilor de activitate apropiate de cele ale Ministerului Afacerilor Externe avute în vedere la acordarea gradelor diplomatice sau consulare	11
1.284/C. — Ordin al ministrului justiției pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului justiției nr. 1.650/C/2011 privind emiterea, folosirea, evidența și gestionarea legitimațiilor de serviciu pentru personalul din sistemul administrației penitenciare	12-13
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
487. — Ordin privind modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 120 din 9 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Asociația Automobil Clubul Român din București în Dosarul nr. 22.529/3/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 300D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției, domnul consilier juridic Marius-Ciprian Marin, cu delegație depusă la dosar, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 301D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Asociația Automobil Clubul Român din București în Dosarul nr. 38.250/3/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției, domnul consilier juridic Marius-Ciprian Marin, cu delegație depusă la dosar, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că Municipiul Rădăuți, prin primar, a depus o cerere scrisă prin care solicită judecarea în lipsă.

6. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 301D/2016 la Dosarul nr. 300D/2016.

7. Atât partea prezentă, cât și reprezentantul Ministerului Public pun concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 301D/2016 la Dosarul nr. 300D/2016, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care arată că formularea dispozițiilor legale criticate este nefericită, ele intrând în conflict cu Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

9. În continuare, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că este atributul exclusiv al legiuitorului de a

reglementa conflictul, inclusiv dintre normele fiscale. În aceste condiții, nu se poate susține că se ajunge la o încălcare a prevederilor constituționale, aspectele semnalate de autoarea excepției de neconstituționalitate fiind, mai degrabă, elemente care țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanța judecătorească.

10. Având cuvântul în replică, reprezentantul autoarei excepției de neconstituționalitate apreciază că instanța de contencios constituțional ar trebui să intervină măcar prin intermediul unei decizii de interpretare a normei legale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

11. Prin încheierile din 21 ianuarie 2016 și 3 martie 2016, pronunțate în dosarele nr. 38.250/3/2013 și nr. 22.529/3/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Asociația Automobil Clubul Român din București, în cauze având ca obiect contestarea unor acte administrativ-fiscale.

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în esență, că dispozițiile legale menționate sunt neconstituționale în măsura în care conferă Codului fiscal, în mod nelegal, forță juridică superioară categoriei de acte normative din care face parte. Mai exact, Codul fiscal este doar o lege ordinară și de aceea nu i se poate conferi prevalență generală asupra altor legi, ordinare sau organice, și cu atât mai puțin asupra Constituției, regulamentelor Uniunii Europene sau tratatelor internaționale ratificate care sunt acte normative la rândul lor și care pot fi în mod legitim în conflict cu Codul fiscal.

13. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Instanța apreciază că, în cauză, este vorba despre un principiu general al fiscalității care soluționează într-o anumită modalitate un eventual conflict între norme sub aspectul ipotezei normative de reglementare, în speță incidența scutirii unei astfel de entități de la plata impozitului pe terenurile deținute raportat la obligația generală de plata a impozitului aferent terenurilor.

14. Totodată, instanța constată că revine în exclusivitate legiuitorului rolul de a reglementa raporturile juridice fiscale și eventualul conflict apărut între normele fiscale și situațiile de scutire fiscală reglementate prin legi speciale în favoarea unor asemenea entități, o astfel de reglementare stabilind modul de exercitare a drepturilor prevăzute de lege între anumite limite.

15. Mai mult, instanța reține că natura celor două categorii de reglementări, respectiv lege ordinară și lege organică, și eventualul conflict între acestea nu poate conduce la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, dar nici la încălcarea unor drepturi fundamentale prevăzute de Constituție, drept pentru care se apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor legii fundamentale invocate.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, se arată că din cuprinsul textelor constituționale nu reiese posibilitatea ca legiuitorul să confere anumitor acte normative o forță juridică specială, superioară altor acte normative de același nivel. În cadrul ierarhiei juridice interne, singura poziție supraordonată aparține Constituției, în timp ce actele normative cu putere de lege (legi, ordonanțe de urgență și ordonanțe simple ale Guvernului) sunt situate pe același nivel al ierarhiei juridice.

18. Guvernul mai consideră ca instituirea unui „primat” al Codului fiscal în raport cu alte acte normative de același nivel ar putea fi considerată de natură a aduce atingere principiului forței obligatorii a legii, precum și principiilor priorității tratatelor internaționale privind drepturile omului și al priorității dreptului Uniunii Europene.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, dispozițiile care au următorul cuprins: *„În materie fiscală, dispozițiile prezentului cod prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile Codului fiscal.”*

22. Curtea constată faptul că Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogată prin art. 502 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011,

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată Asociația Automobil Clubul Român din București în dosarele nr. 22.529/3/2013 și nr. 38.250/3/2013 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea va analiza dispozițiile criticate, întrucât ele continuă să producă efecte juridice în dosare.

23. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției și a supremației sale, precum și a respectării legii, în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și în art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană. Se mai arată că prevederile legale criticate vin în contradicție cu dispozițiile art. 4 privind ierarhia actelor normative din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate își fundamentează critica de neconstituționalitate pe o pretinsă relație de contrarietate între Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și Legea nr. 69/2000 a educației fizice și sportului. În acest context, Curtea reține că dispozițiile legale criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei, pentru că Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a abrogat în mod expres, indirect, prin art. 298 alin. (1) pct. 44, orice dispoziție legală contrară, respectiv și prevederile art. 67 alin. (5) din Legea nr. 69/2000 a educației fizice și sportului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 mai 2000, care stipulau că *„Structurile sportive fără scop lucrativ sunt scutite de impozite și taxe locale.”*

25. Cu alte cuvinte, legea nouă prevalează în fața legii mai vechi. Cele două legi sunt legi ordinare, dar Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost adoptată ulterior Legii nr. 69/2000 a educației fizice și sportului.

26. Legea nr. 571/2003 prevedea scutirile de la plata impozitelor și taxelor locale prin titlul IX, art. 247—296³⁶, iar structurile sportive fără scop lucrativ puteau beneficia de facilități fiscale doar în condițiile dispozițiilor legale mai sus menționate și nu ale Legii nr. 69/2000, ale cărei prevederi, care consacră facilități fiscale, au fost abrogate odată cu intrarea în vigoare a Codului fiscal. Or, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale nr. 47/1992 *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.”* În aceste condiții, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 154

din 14 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (1) teza întâi
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Teodor Trancă în Dosarul nr. 4.507/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 280D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției, ca urmare a Deciziei nr. 540 din 12 iulie 2016, prin care Curtea a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 434 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală, care exclude atacarea cu recurs în casație a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță de apel, este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 48/RC din 15 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.507/1/2015, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Teodor Trancă în etapa verificării admisibilității în principiu a unei cereri de recurs în casație.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la apărare, întrucât nu permit exercitarea căii extraordinare de atac a recursului în casație și împotriva deciziilor pronunțate în apel de Înalta Curte de Casație și Justiție. Consideră că dispozițiile de lege criticate creează discriminare între inculpații condamnați, în apel, de curțile de apel și cei condamnați de Înalta Curte de Casație și Justiție, tot ca instanță de apel — prin îngrădirea, în cea de-a doua situație, a accesului la justiție sub aspectul exercitării căii extraordinare de atac a recursului în casație.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că limitarea sferei hotărârilor împotriva cărora se poate exercita recursul în casație nu vine în contradicție cu prevederile constituționale invocate. Astfel, potrivit art. 434 alin. (1) din Codul de procedură penală pot fi atacate cu recurs în casație deciziile pronunțate de curțile de apel, ca instanțe de apel, cu excepția deciziilor prin care s-a dispus rejudecarea cauzelor. În intenția de a răspunde cerințelor jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și de a se conforma prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în privința asigurării celerității procesului penal prin desfășurarea acestuia într-un termen rezonabil, actualul legiuitor român a reconfigurat sistemul căilor de atac, reducând numărul gradelor de jurisdicție. În acest context, noua legislație procesual penală prevede o singură cale de atac ordinară, și anume apelul, recursul devenind, astfel, o cale extraordinară de atac, sub denumirea de „recurs în casație”, exercitat doar în cazuri anume prevăzute de lege și numai pentru motive de nelegalitate. Recursul în casație urmărește asigurarea unei practici unitare la nivelul întregii țări. Prin intermediul acestei căi extraordinare de atac, a cărei soluționare este dată în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, este analizată conformitatea hotărârilor definitive atacate cu regulile de drept, prin raportare la cazurile de casare expres și limitativ prevăzute de lege. Sunt prevăzute expres hotărârile ce pot fi atacate pe calea recursului în casație, precum și cele care nu sunt supuse acestei căi extraordinare de atac. Față de specificul acestei căi extraordinare de atac, legea impune condiții stricte cu privire la termenul de declarare, la cuprinsul cererii de recurs în casație și la titularii căii de atac, în scopul asigurării unei rigori și discipline procesuale și al evitării introducerii, în mod abuziv, a unor recursuri care nu se încadrează în motivele prevăzute de lege. Cazurile în care se poate exercita recursul în casație vizează exclusiv legalitatea hotărârii, și nu chestiuni de fapt. Necesitatea ca hotărârile penale definitive, dar contrare legii, să fie îndreptate, trebuie, însă, conciliată cu autoritatea de lucru judecat, respectiv cu siguranța și stabilitatea circuitului juridic. Astfel, siguranța raporturilor juridice reglementate prin hotărâri judecătorești definitive impune, cu privire la exercitarea unei căi de atac, atât o limitare în timp — în ceea ce privește termenul de declarare, cât și din perspectiva interesului procesual — sub aspectul persoanelor care pot formula respectiva cale de atac — și a cazurilor ce pot fi invocate. Constatarea neconstituționalității unui text de lege pentru considerente ce țin de încălcarea egalității în fața legii, ar presupune că, în raport de persoane aflate în aceeași situație, se prevăd condiții diferite de declarare și examinare a căii de atac, ceea ce nu este cazul dispozițiilor de lege criticate. În fine, apreciază că nu este încălcat nici dreptul la apărare al părților, întrucât reconsiderarea recursului

ca fiind o cale extraordinară de atac a determinat și limitarea cazurilor în care poate fi declarat la aspecte ce țin strict de legalitatea hotărârilor, în scopul asigurării specificului acestei căi extraordinare de atac și al respectării rolului Înaltei Curți de Casație și Justiție de unificare a practicii judiciare. Menționează că motivele ce vizau aspectele procedurale, care au fost excluse din sfera recursului în casație, au fost transformate în motive de contestație în anulare, cale de atac aflată și la îndemâna persoanelor judecate — potrivit competenței materiale și personale — în primă instanță, de curțile de apel, iar, în apel, de Înalta Curte de Casație și Justiție.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este, în principal, inadmisibilă, întrucât autorii excepției nu critică art. 434 alin. (1) din Codul de procedură penală pentru ceea ce conține, ci pentru ceea ce nu conține, respectiv solicită extinderea cazurilor în care se poate declara recurs în casație, solicitând, practic, o completare a textului. În subsidiar, opinează că excepția este neîntemeiată. Legiitorul infraconstituțional, când a reglementat recursul în casație, a avut în vedere atât necesitatea de a îndrepta hotărârile definitive, dar nelegale, cât și necesitatea de a asigura siguranța și stabilitatea circuitului juridic. De aceea, s-a impus o limitare atât a cazurilor care pot constitui temei pentru declararea unui recurs în casație, cât și a numărului de persoane care pot invoca aceste cazuri, din perspectiva interesului procesual. Dispozițiile de lege criticate sunt în acord cu prevederile art. 21 din Constituție, câtă vreme acestea nu împiedică părțile interesate să apeleze la o instanță de judecată care să se bucure de jurisdicție deplină, adică să analizeze cauza atât în ceea ce privește aspectele de fapt, cât și cele de drept, nici nu limitează dreptul acestora de a fi apărute, de a promova căile ordinare de atac prevăzute de lege și în condițiile prevăzute de aceasta, putând să se prevaleze de toate garanțiile procesuale specifice unui proces echitabil. Potrivit art. 129 din Constituție, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile legii, motiv pentru care dispozițiile art. 434 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit cărora pot fi atacate cu recurs în casație numai anumite decizii judecătorești, sunt conforme cu prevederile constituționale și convenționale invocate de autorii excepției. În jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate gradele de jurisdicție. Acest drept poate fi supus unor condiționări de fond și formă, iar existența uneia ori mai multor căi de atac nu este impusă, pentru toate cazurile, nici de Constituție și nici de vreun tratat internațional la care România este parte (Decizia Curții Constituționale nr. 506 din 5 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 22 ianuarie 2014). Dispozițiile de lege criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără privilegii sau discriminări, fiind conforme cu prevederile art. 16 din Constituție.

9. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură penală este inadmisibilă. În acest sens, arată că

autorul excepției se referă la situația în care apelul a fost judecat de Înalta Curte de Casație și Justiție, caz în care, conform dispozițiilor de lege criticate, decizia pronunțată nu poate fi atacată cu recurs în casație. În vederea deslușirii acestei critici este necesară examinarea dispozițiilor procedurale privind competența materială. Astfel, observă că art. 40 alin. (2) din Codul de procedură penală reglementează în competența Înaltei Curți și judecarea apelurilor împotriva hotărârilor penale pronunțate în primă instanță de curțile de apel, de curțile militare de apel și de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Ca urmare, deși Înalta Curte se pronunță și ca instanță de apel, art. 434 alin. (1) din Codul de procedură penală nu prevede posibilitatea atacării cu recurs în casație a deciziilor instanței supreme. Incluziunea în norma criticată a hotărârilor pronunțate de instanța supremă, ca instanță de apel, reprezintă o modificare a soluției legislative în sensul extinderii cazurilor în care se poate formula recurs în casație. Or, acceptarea unei asemenea critici ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni art. 61 din Constituție, potrivit căruia „*Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării*”, fiind în contradicție și cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, conform cărora „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”. În subsidiar, referitor la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, arată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât normele supuse controlului de constituționalitate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Cât privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 21 și ale art. 24 din Constituție, consideră că dispozițiile de lege criticate nu sunt de natură să încalce principiul liberului acces la justiție și nici să restrângă dreptul la apărare. Precizează că accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înlăptuiește, fără să însemne, însă, că el trebuie asigurat la toate căile de atac. Recursul în casație este o cale extraordinară de atac, care se poate exercita în condițiile expres stabilite de lege.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 434 alin. (1) din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește doar teza întâi a art. 434 alin. (1) din Codul de

procedură penală. Ulterior sesizării Curții, prin Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, aceasta a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 434 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală, care exclude atacarea cu recurs în casație a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță de apel, este neconstituțională. Ca urmare a deciziei mai sus menționate, dispozițiile art. 434 alin. (1) din Codul de procedură penală au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2016 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală și a Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 31 octombrie 2016. Având în vedere însă că, în cauză, a produs efecte norma de procedură în forma în vigoare la data sesizării Curții, aceasta se va pronunța asupra dispozițiilor art. 434 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2016. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „Pot fi atacate cu recurs în casație deciziile pronunțate de curțile de apel, ca instanțe de apel, [...]”.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 434 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2016, care exclude atacarea cu recurs în casație a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță de apel. Curtea observă

că, prin Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 434 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală, care exclude atacarea cu recurs în casație a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță de apel, este neconstituțională. Scopul recursului în casație fiind acela de a îndrepta erorile de drept comise la judecarea apelului, Curtea a statuat că excluderea căii extraordinare de atac a recursului în casație împotriva deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță de apel, decizii prin care s-a soluționat fondul cauzelor, creează discriminare atât pentru inculpat, cât și pentru celelalte părți — partea civilă și partea responsabilă civilmente — față de părțile din cauzele penale soluționate de curțile de apel ca instanțe de apel. Astfel, deși se găsesc în situații similare, părțile beneficiază de un tratament juridic diferit, sub aspectul recunoașterii liberului acces la justiție, în funcție de instanța care soluționează apelul, ceea ce contravine prevederilor art. 16 raportat la art. 21 din Constituție, în condițiile în care tratamentul discriminatoriu nu-și găsește nicio justificare obiectivă și rezonabilă (paragrafele 20 și 21). Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

15. Ținând cont de dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și de faptul că decizia mai sus menționată a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional în prezenta cauză, Curtea urmează a respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2016, cu privire la soluția legislativă care exclude atacarea cu recurs în casație a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță de apel.

16. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă care exclude atacarea cu recurs în casație a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță de apel, excepție ridicată de Teodor Trancă în Dosarul nr. 4.507/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 204

din 30 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 66 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 66 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, excepție ridicată de Radu Marian Bizo și alții în Dosarul nr. 2.369/100/2015 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 262D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 272D/2016, nr. 1.042D/2016 și nr. 1.043D/2016, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Marian Popovici în Dosarul nr. 1.615/100/2015, de Margareta Hurezan în Dosarul nr. 1.398/100/2015 și de Mihai Acatinca și alții în Dosarul nr. 1.605/100/2014, toate ale Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarelor nr. 272D/2016, nr. 1.042D/2016 și nr. 1.043D/2016 la Dosarul nr. 262D/2016, care a fost primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin încheierile din 3 februarie 2016, pronunțate în dosarele nr. 2.369/100/2015 și nr. 1.615/100/2015 și prin încheierile din 11 februarie 2016, pronunțate în dosarele

nr. 1.398/100/2015 și nr. 1.605/100/2014, **Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și ale art. 66 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 24/2000.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Radu Marian Bizo și alții, Marian Popovici, Margareta Hurezan și Mihai Acatinca și alții în cauze având ca obiect pretenții — plata ajutorului reglementat de art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, din Legea-cadru nr. 284/2010.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate instituie discriminări, deoarece dispozițiile art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, din Legea-cadru nr. 284/2010, referitoare la ajutoarele acordate la trecerea în rezervă cu drept de pensie, sunt în vigoare și nu au fost abrogate prin nicio lege. În perioada 2010—2015 au fost adoptate acte normative succesive prin care s-a dispus scoaterea temporară din dreptul pozitiv a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, din Legea-cadru nr. 284/2010, fiind suspendată temporar plata ajutoarelor prevăzute în lege. Se arată că, în condițiile în care Constituția nu definește situațiile extraordinare în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență și nici Legea nr. 24/2000 nu definește cazurile speciale la care face referire, art. 66 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 ar trebui să ofere suficiente elemente care să constituie tot atâtea garanții legale împotriva abuzului, garanții care să determine caracterizarea unei situații ca fiind „extraordinară”, „specială”, formularea din lege fiind mult prea generală și nu cuprinde elementele obiective care impun concluzia situației „speciale”, „extraordinare”, „excepționale”. Sintagmele folosite de legiuitor în textele legale vizate statuează expres asupra faptului că este suspendată aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 284/2010, pe durata determinată prevăzută în conținutul actului normativ de suspendare, însă dispoziția de suspendare nu suprimă dreptul. Aceasta întrucât, potrivit art. 66 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, la expirarea duratei de suspendare, actul normativ sau dispoziția afectată de suspendare reîntră de drept în vigoare. Împrejurarea de a suspenda pe o durată de mai mulți ani o normă care recunoaște existența unui drept patrimonial se transformă într-o măsură cu caracter permanent, iar aceasta echivalează cu însăși înlăturarea dreptului, ceea ce nu este legal. Cu toate că Guvernul are, potrivit Constituției, delegare legislativă, acesta nu deține puteri de legiferare, care constituie atributul exclusiv al Parlamentului, potrivit art. 73 din Constituție. Mai susțin că dreptul reclamantilor la plata ajutoarelor în discuție este recunoscut și de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, în sensul că ajutoarele reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale, legiuitorul fiind liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare etc., putând dispune chiar încetarea acordării unor astfel de măsuri. Numai că, în cazul dat, deși legiuitorul nu a intervenit pentru suprimarea ajutoarelor, în fapt,

amânarea repetată a plății ajutoarelor, pe parcursul a 6 ani, echivalează cu suprimarea nelegală a dreptului, chiar și în condițiile în care legea de suspendare are doar caracter temporar, măsura de suspendare nefiind proporțională cu situația care a determinat-o.

8. Referitor la dispozițiile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, autorii excepției susțin că acestea creează discriminare între categoriile de angajați, în funcție de motivele încetării raporturilor de muncă.

9. În final, autorii excepției susțin că, din moment ce Guvernul recunoaște scăderea deficitului bugetar și chiar înregistrarea unor creșteri economice, cu toate acestea, afirmă că există „situații excepționale” generate de dezechilibre financiare, ceea ce contravine art. 115 alin. (4) din Constituție. Recunoașterea la nivel guvernamental a creșterii economice, precum și luarea unor măsuri de creștere a salariului minim pentru unele categorii sociale infirmă existența unei situații extraordinare. Mai precizează că ajutoarele în discuție nu reprezintă un privilegiu, ci o compensație parțială a privațiunilor și incompatibilităților specifice serviciului exercitat, pe toată perioada de activitate desfășurată, dreptul la ajutoare al reclamanților trebuind a fi pus într-o relație directă și cu prevederile art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar și cu principiile și măsurile cu privire la statutul și drepturile poliștilor.

10. **Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 este neîntemeiată, întrucât, pronunțându-se asupra unor dispoziții de lege similare, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a acestora prin deciziile nr. 326 din 25 iunie 2013 și nr. 334 din 12 iunie 2014. Cu privire la critica referitoare la neconstituționalitatea art. 66 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 24/2000, instanța apreciază că și aceasta este neîntemeiată, de vreme ce, pentru a crea cadrul unitar de pregătire, elaborare și adoptare a actelor normative a fost adoptată Legea nr. 24/2000, astfel că, raportat la obiectul reglementării, această lege nu implică necesitatea definirii ori enumerării cazurilor speciale la care face referire art. 66, dispoziția criticată nefiind, deci, contrară dispozițiilor constituționale invocate.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 291 din 23 mai 2013.

13. **Avocatul Poporului** a transmis punctul său de vedere în sensul constituționalității dispozițiilor de lege criticate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 66 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: „(1) În anul 2016, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația încetării raporturilor de muncă sau serviciu ca urmare a decesului angajatului.”;

— Art. 66 (Suspendarea actului normativ) alin. (1) teza întâi din Legea nr. 24/2000: „În cazuri speciale aplicarea unui act normativ poate fi suspendată printr-un alt act normativ de același nivel sau de nivel superior.[...]”

17. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 41 alin. (2) privind dreptul la măsuri de protecție socială, art. 47 privind nivelul de trai și ale art. 115 alin. (4) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în cauzele în cadrul cărora a fost invocată, se solicită plata ajutorului prevăzut de art. 20 din anexa nr. VII, capitolul II, din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, potrivit căruia, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, personalul militar, poliștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pentru activitatea depusă, în funcție de vechimea efectivă, beneficiază de un ajutor stabilit în raport cu solda funcției de bază. Aceste dispoziții de lege nu au fost, însă, aplicate până în prezent, deoarece, prin dispoziții succesive, anuale, s-a prevăzut că dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică. Prin Decizia nr. 16/2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 15 iulie 2015, s-a reținut că voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept. Rațiunea acestei interpretări este impusă și de succesiunea în timp a actelor normative prin care legiuitorul a dispus, cu caracter temporar, măsura neaplicării dispozițiilor legale privind ajutoarele/indemnizațiile în anii 2011—2015.

19. Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și a constatat constituționalitatea acestora prin Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 29 iulie 2016, invocând jurisprudența sa referitoare la normele din legile

anuale de salarizare, prin care a fost suspendată plata ajutoarelor prevăzute de art. 20 din anexa nr. VII, capitolul II, din Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, prin Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 22 mai 2015, paragraful 21, Curtea a reținut, în esență, că aceste drepturi bănești „reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional”. Prin paragraful 23 al aceleiași decizii, Curtea a precizat că ajutoarele ori indemnizațiile la care se referă art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 nu fac parte din această categorie de drepturi, astfel că legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală.

20. Cu privire la critica referitoare la art. 41 alin. (2) din Constituție, privind dreptul la măsuri de protecție socială, Curtea a reținut, în paragraful 25 al Deciziei nr. 443 din 21 iunie 2016, că „nu există o obligație constituțională a legiuitorului de a reglementa acordarea de ajutoare sau indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă”.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, critică privind încălcarea art. 21 privind accesul liber la justiție, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate, care prevăd că, în anul 2016, nu se aplică acordarea ajutoarelor sau a indemnizațiilor în caz de ieșire la pensie, retragere sau încetare a raporturilor de serviciu ori de trecere în rezervă, nu îngrădesc accesul liber al oricărei persoane la justiție pentru apărarea drepturilor și nici dreptul la un proces echitabil, adică la soluționarea cauzei de către o instanță independentă și imparțială, într-un termen rezonabil.

23. De asemenea, Curtea constată netemeinicia criticii referitoare la încălcarea art. 47 din Constituție privind nivelul de trai. Astfel, prin Decizia nr. 417 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 26 iulie 2012, Curtea a arătat, în esență, că legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi.

24. Cât privește dispozițiile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, potrivit cărora prevederile art. 11 alin. (1) nu se aplică în situația încetării raporturilor de muncă sau serviciu ca urmare a decesului angajatului, autorii excepției consideră că acestea contravin art. 16 alin. (1) din Constituție, instituind discriminări. O asemenea critică nu poate fi primită, deoarece, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui

tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. (Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Totodată, Curtea a statuat că art. 16 din Constituție „vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui” (Decizia Curții Constituționale nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002). Aplicând aceste considerente la speța de față, Curtea reține că instituirea, prin lege, a unor ajutoare sau indemnizații cu ocazia ieșirii din activitatea profesională nu reprezintă un drept fundamental, ci beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea, însă, un temei constituțional. Faptul că legiuitorul a considerat că, în ipoteza încetării raporturilor de muncă sau serviciu ca urmare a decesului angajatului, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor respective se aplică nu poate constitui un privilegiu care să conducă la încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție și nici nu creează discriminare între categoriile de angajați.

25. Cât privește dispozițiile art. 66 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, autorii excepției susțin, în esență, că acestea sunt neconstituționale deoarece nu definesc *cazurile speciale* în care aplicarea unui act normativ poate fi suspendată printr-un alt act normativ, formularea fiind mult prea generală. Curtea constată că această critică privind neclaritatea dispozițiilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 nu poate fi primită, deoarece, în speță, sunt incidente dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție privind emiterea ordonanțelor de urgență ale Guvernului în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, în concret a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

26. Cu privire la susținerile autorilor excepției potrivit cărora, din moment ce Guvernul recunoaște scăderea deficitului bugetar și chiar înregistrarea unor creșteri economice, dar, cu toate acestea, afirmă că există „situații excepționale” generate de dezechilibre financiare, ceea ce contravine art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea constată că și acestea sunt neîntemeiate. Astfel, prin Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, paragraful 32, cu privire la posibilitatea Guvernului de a suspenda ori lipsi de efect dispozițiile unei legi, pe calea ordonanțelor de urgență, Curtea a reținut că interdicția Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență care împiedică o lege adoptată de Parlament să-și producă efectele nu vizează și dreptul puterii executive de a reglementa cu privire la drepturi care nu au o consacrare constituțională. Prin aceeași decizie, paragraful 35, Curtea a reținut că, având în vedere că și în ceea ce privește emiterea dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Guvernul a invocat situații comparabile cu cele analizate prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014, sunt îndeplinite condițiile de constituționalitate prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Radu Marian Bizo și alții, de Marian Popovici, de Margareta Hurezan și de Mihai Acatinca și alții în dosarele nr. 2.369/100/2015, nr. 1.615/100/2015, nr. 1.398/100/2015 și nr. 1.605/100/2014 ale Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și ale art. 66 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea prealabilă, în vederea recunoașterii prin hotărâre judecătorească, a Asociației „Consiliilor Americane pentru Educație Internațională: ACTR/ACCELS, INC” din Statele Unite ale Americii

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 76 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2.582 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă, în vederea recunoașterii prin hotărâre judecătorească, funcționarea în România a Asociației „Consiliilor Americane pentru Educație Internațională: ACTR/ACCELS, INC” (American Councils for International Education: ACTR/ACCELS, INC), persoană juridică de drept privat, fără scop patrimonial, de naționalitate americană, cu sediul în 7 St. Paul Street Suite 820, Baltimore, Maryland, Statele Unite ale Americii 21202.

Art. 2. — Scopul Asociației „Consiliilor Americane pentru Educație Internațională: ACTR/ACCELS, INC” constă în desfășurarea unor activități cu impact benefic asupra domeniului profesional, al educației, al culturii și al științei.

Art. 3. — În România Asociația „Consiliilor Americane pentru Educație Internațională: ACTR/ACCELS, INC” va funcționa prin intermediul unei reprezentanțe cu sediul în municipiul București, Bd. Expoziției nr. 1B, corp A, parter, birou 1, cod poștal 012101.

Art. 4. — Asociația „Consiliilor Americane pentru Educație Internațională: ACTR/ACCELS, INC”, prin reprezentanța sa din România, își va desfășura activitatea, cu respectarea legilor române, după obținerea hotărârii judecătorești de recunoaștere și după înscrierea în Registrul asociațiilor și fundațiilor de la grefa Tribunalului București.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul educației naționale,
Liviu-Marian Pop
Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

București, 30 iunie 2017.
Nr. 463.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

pentru aprobarea domeniilor de activitate apropiate de cele ale Ministerului Afacerilor Externe avute în vedere la acordarea gradelor diplomatice sau consulare

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările ulterioare,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe,
având în vedere prevederile Notei nr. H5-418 din 4 iulie 2017,

ministrul afacerilor externe emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă domeniile de activitate apropiate de cele ale Ministerului Afacerilor Externe, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) În vederea echivalării cu stagiile pentru gradele diplomatice și consulare se ia în considerare activitatea

desfășurată pe studii superioare care reprezintă vechime în muncă, conform legii.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

București, 4 iulie 2017.
Nr. 1.100.

ANEXĂ

Domeniile de activitate apropiate de cele ale Ministerului Afacerilor Externe în vederea acordării gradelor diplomatice sau consulare

Domeniile de activitate apropiate de cele ale Ministerului Afacerilor Externe avute în vedere la acordarea gradelor diplomatice sau consulare sunt:

- activitatea desfășurată în funcții din cadrul instituțiilor din administrația publică centrală;
- activitatea desfășurată în organizații interguvernamentale regionale și internaționale;
- activitatea în funcții didactice și de cercetător în cadru universitar din România și din străinătate;
- activitatea în calitate de avocat (în conformitate cu prevederile Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare) și de notar public (în conformitate cu prevederile Legii notarilor publici și activității notariale nr. 36/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare);
- activitatea desfășurată în domeniul relațiilor internaționale, în cadrul unor organizații publice sau private, dovedită prin copii certificate ale contractului de muncă și fișei postului din care să rezulte timpul lucrat în acest domeniu.

NOTĂ:

Se vor lua în considerare numai perioadele ce reprezintă vechime în muncă, în conformitate cu legislația românească, pe posturi cu studii superioare. Pentru avocat și notar public se vor lua în calcul perioadele în care a fost exercitată profesia, fără a avea suspendată această calitate, pe baza adeverințelor emise de barourile de înregistrare, respectiv de Uniunea Națională a Notarilor Publici din România.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului justiției nr. 1.650/C/2011 privind emiterea, folosirea, evidența și gestionarea legitimațiilor de serviciu pentru personalul din sistemul administrației penitenciare**

În temeiul art. 22 alin. (5) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată, și ale anexei la Hotărârea Guvernului nr. 756/2016 pentru organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului justiției nr. 1.650/C/2011 privind emiterea, folosirea, evidența și gestionarea legitimațiilor de serviciu pentru personalul din sistemul administrației penitenciare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 18 august 2011, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Tudorel Toader

București, 19 aprilie 2017.
Nr. 1.284/C.

ANEXĂ
(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 1.650/C/2011)

Acronimele unităților penitenciare, folosite la emiterea legitimațiilor de serviciu pentru personalul din sistemul administrației penitenciare

Nr. crt.	Unitatea	Acronimul
1.	Penitenciarul Aiud	PAAB
2.	Penitenciarul Arad	PAAR
3.	Penitenciarul Bacău	PBBC
4.	Penitenciarul Baia Mare	PBMMM
5.	Penitenciarul Bistrița	PBBN
6.	Penitenciarul Botoșani	PBBT
7.	Penitenciarul Brăila	PBBR
8.	Penitenciarul București — Jilava	PBJB
9.	Penitenciarul București — Rahova	PBRB
10.	Penitenciarul Codlea	PCBV
11.	Penitenciarul Constanța — Poarta Albă	PCTPA
12.	Penitenciarul Craiova	PCDJ
13.	Penitenciarul Craiova — Pelendava	PCPDJ
14.	Penitenciarul de Femei Ploiești — Târgșorul Nou	PTNPH
15.	Penitenciarul Deva	PDHD

Nr. crt.	Unitatea	Acronimul
16.	Penitenciarul Drobeta-Turnu Severin	PDRMH
17.	Penitenciarul Focșani	PFVN
18.	Penitenciarul Galați	PGGL
19.	Penitenciarul Găești	PGDB
20.	Penitenciarul Gherla	PGCJ
21.	Penitenciarul Giurgiu	PGGR
22.	Penitenciarul Iași	PIIS
23.	Penitenciarul Mărgineni	PMDB
24.	Penitenciarul Miercurea-Ciuc	PMCHR
25.	Penitenciarul Mioveni	PMAG
26.	Penitenciarul Oradea	POBH
27.	Penitenciarul Ploiești	PPPH
28.	Penitenciarul Satu Mare	PSMSM
29.	Penitenciarul Slobozia	PSIL
30.	Penitenciarul Târgu Jiu	PTJGJ
31.	Penitenciarul Târgu Mureș	PTMMS
32.	Penitenciarul Timișoara	PTTM
33.	Penitenciarul Tulcea	PTTL
34.	Penitenciarul Vaslui	PVVS
35.	Penitenciarul — Spital București — Jilava	SBJB
36.	Penitenciarul — Spital București — Rahova	SBRB
37.	Penitenciarul — Spital Constanța — Poarta Albă	SCTPA
38.	Penitenciarul — Spital Dej	SDCJ
39.	Penitenciarul — Spital Mioveni	SMAG
40.	Penitenciarul — Spital Târgu Ocna	SOBC
41.	Centrul de Detenție Brăila — Tichilești	CDBRT
42.	Centrul de Detenție Craiova	CDCDJ
43.	Centrul Educativ Buziaș	CEBTM
44.	Centrul Educativ Târgu Ocna	CEOBC
45.	Școala Națională de Pregătire a Agenților de Penitenciare Târgu Ocna	SPBC
46.	Baza de aprovizionare, gospodărire și reparații	BAGRB
47.	Centrul de pregătire, odihnă și recuperare — Complex Flamingo Eforie Sud	CPFES
48.	Centrul de pregătire, odihnă și recuperare — Complex Sovata	CPS
49.	APARAT CENTRAL	ANPB

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN**privind modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017**

Văzând Referatul de aprobare nr. D.G. 1.073 din 26.06.2017 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere art. 51 alin. (1) și (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018,

în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 și 224 bis din 31 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La capitolul IV articolul 31, alineatul (17) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(17) Medicamentele specifice pentru tratamentul în ambulatoriu al bolnavilor cu diabet zaharat, pentru tratamentul stării posttransplant al pacienților transplantați, pentru tratamentul pacienților cu unele boli rare (mucoviscidoză, scleroză laterală amiotrofică, angioedemul ereditărilor, fibroza pulmonară idiopatică, maladia Duchenne, sindromul Prader Willi și neuropatie optică ereditară Leber) se eliberează prin farmaciile cu circuit deschis.”

2. La capitolul VIII, tabelul cuprinzând „Creditele bugetare și de angajament aferente programelor naționale de sănătate curative pentru anul 2017” se modifică și va avea următorul cuprins:

„mii lei

Denumire program de sănătate	Credite de angajament an 2017	Credite bugetare an 2017
Programul național de oncologie, din care:	1.753.564,00	1.753.564,00
Subprogramul de tratament al bolnavilor cu afecțiuni oncologice (adulti și copii)*)	1.572.923,00	1.572.923,00
Subprogramul de monitorizare a evoluției bolii la pacienții cu afecțiuni oncologice prin PET-CT	19.898,00	19.898,00
Subprogramul de reconstrucție mamară după afecțiuni oncologice prin endoprotezare	512,00	512,00
Subprogramul de diagnostic și de monitorizare a bolii minime reziduale a bolnavilor cu leucemii acute prin imunofenotipare, examen citogenetic și/sau FISH și examen de biologic moleculară la copii și adulți	1.989,00	1.989,00
Subprogramul de radioterapie a bolnavilor cu afecțiuni oncologice realizate în regim de spitalizare de zi (adulti și copii)	158.123,00	158.123,00
Subprogramul de diagnostic genetic al tumorilor solide maligne (sarcom Ewing și neuroblastom) la copii și adulți	119,00	119,00
Programul național de diabet zaharat	962.138,44	962.138,44
Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană	53.623,00	53.623,00
Programul național de tratament pentru boli rare*)	148.539,00	148.539,00
Programul național de tratament al bolilor neurologice	124.532,00	124.532,00
Programul național de tratament al hemofiliei și talasemiei	202.288,84	202.288,84
Programul național de tratament al surdității prin proteze auditive implantabile (implant cohlear și proteze auditive)	20.739,00	20.739,00
Programul național de boli endocrine	2.601,00	2.601,00
Programul național de ortopedie	85.628,00	85.628,00

Denumire program de sănătate	Credite de angajament an 2017	Credite bugetare an 2017
Programul național de terapie intensivă a insuficienței hepatice	633,00	633,00
Programul național de boli cardiovasculare	131.996,00	131.996,00
Programul național de sănătate mintală	1.761,00	1.761,00
Programul național de diagnostic și tratament cu ajutorul aparaturii de înaltă performanță, din care:	33.612,00	33.612,00
Subprogramul de radiologie intervențională	21.192,00	21.192,00
Subprogramul de diagnostic și tratament al epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos	11.287,00	11.287,00
Subprogramul de tratament al hidrocefaliei congenitale sau dobândite la copil	433,00	433,00
Subprogramul de tratament al durerii neuropate prin implant de neurostimulator medular	700,00	700,00
Programul național de suplere a funcției renale la bolnavii cu insuficiență renală cronică	976.244,00	976.244,00
TOTAL	4.497.899,28	4.497.899,28
Cost-volum	419.830,00	419.830,00
TOTAL GENERAL	4.917.729,28	4.917.729,28

*) Sumele nu includ valoarea creditelor de angajament și bugetare aferente contractelor cost-volum. Valoarea acestora este prevăzută distinct."

3. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 9, după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) Spitalul Clinic Județean de Urgență «Pius Brânzeu» Timișoara.”

4. La capitolul IX titlul „Programul național de oncologie — Subprogramul de monitorizare a evoluției bolii la pacienții cu afecțiuni oncologice prin PET-CT (adulți și copii)” subtitlul „Criterii de eligibilitate” punctul 17, literele b), d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) Evaluarea de etapă a răspunsului la tratament la pacienții cu limfom Hodgkin sau limfoame non-Hodgkin agresive, după două-trei cicluri de chimioterapie;

d) Evaluarea răspunsului la tratament la pacienții cu limfom Hodgkin sau limfoame non-Hodgkin agresive;

e) Evaluarea suspiciunii de recidivă la pacienții simptomatici cu limfoame Hodgkin și limfoame non-Hodgkin cu examen CT/RMN neconcludent;”

5. La capitolul IX titlul „Programul național de diabet” subtitlul „Indicatori de evaluare” punctul 2) „indicatori de eficiență”, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) cost mediu/bolnav cu diabet zaharat beneficiar de pompă de insulină: 8.115 lei*);”

6. La capitolul IX titlul „Programul național de diabet” subtitlul „Indicatori de evaluare” punctul 2) „indicatori de eficiență”, după litera f) se introduce nota de subsol, cu următorul cuprins:

„*) Costul mediu/bolnav cu diabet zaharat beneficiar de pompă de insulină de 8.115 lei include pompa de insulină și materialele consumabile pentru 12 luni.”

7. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Activități” punctul 2, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) tratamentul bolnavilor cu neuropatie optică ereditară Leber;”

8. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Criterii de eligibilitate”, punctul 22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„22) Angioedem ereditar:

Criterii de includere:

— bolnavi adulți (peste 18 ani) cu diagnosticul de angioedem ereditar prin deficiență de C1 inhibitor esterază, confirmat de

către Centrul de referință/pilot de angioedem ereditar și înregistrați în Registrul național de angioedem ereditar.

Criterii de excludere:

a) bolnavii cu hipersensibilitate la substanța activă sau excipientii produsului; se recomandă precauție la pacienții cu boală cardiacă ischemică acută și accident vascular cerebral recent;

b) în timpul sarcinii (catibant trebuie utilizat doar dacă beneficiul potențial justifică riscul potențial pentru făt (de exemplu, pentru tratamentul edemului laringian cu potențial letal), în absența disponibilității concentratului de C1-INH.”

9. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Criterii de eligibilitate”, după punctul 22) se introduce un nou punct, punctul 23), cu următorul cuprins:

„23) Neuropatie optică ereditară Leber: criteriile de eligibilitate se completează după publicarea protocolului terapeutic aprobat prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui CNAS.”

10. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Indicatori de evaluare” punctul 1) „Indicatori fizici”, literele e), f) și x) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) număr de bolnavi cu boala Fabry: 28;

f) număr de bolnavi cu boala Pompe: 8;

x) număr de bolnavi cu angioedem ereditar: 89;”

11. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Indicatori de evaluare” punctul 1) „indicatori fizici”, după litera x) se introduce o nouă literă, litera y), cu următorul cuprins:

„y) număr de bolnavi cu neuropatie optică ereditară Leber: se completează după publicarea protocolului terapeutic aprobat prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui CNAS.”

12. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Indicatori de evaluare” punctul 2) „indicatori de eficiență”, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) cost mediu/bolnav cu scleroză laterală amiotrofică/an: 3.085,71 lei;”

13. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Indicatori de evaluare” punctul 2) „indicatori de eficiență”, litera x) se modifică și va avea următorul cuprins:

„x) cost mediu/bolnav cu angioedem ereditar: 49.315 lei*);”

14. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Indicatori de evaluare” punctul 2) „indicatori de eficiență”, după litera x) se introduce o nouă literă, litera y), cu următorul cuprins:

„y) cost mediu/bolnav cu neuropatie optică ereditară Leber: se completează după publicarea protocolului terapeutic aprobat prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui CNAS.”

15. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Indicatori de evaluare”, nota din subsolul punctului 2) „indicatori de eficiență” se modifică și va avea următorul cuprins:

„*) Costul prevăzut la lit. e), f), h), i), k), ș), t), ț), v) și x) reprezintă costul mediu/bolnav la nivel național, iar repartizarea sumelor se realizează pentru fiecare bolnav în funcție de doza necesară recomandată individual.”

16. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 14), după litera a.6) se introduce o nouă literă, litera a.7), cu următorul cuprins:

„a.7) Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii «Sf. Maria» Iași.”

17. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 20), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) Spitalul Clinic de Psihiatrie și Neurologie Brașov.”

18. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul”, după punctul 20) se introduc patru noi puncte, punctele 21), 22), 23) și 24), cu următorul cuprins:

„21) Fibroză pulmonară idiopatică:

— farmacii cu circuit deschis aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate.

22) Distrofie musculară Duchenne:

— farmacii cu circuit deschis aflate în relație contractuală cu casele de asigurări.

23) Angioedem ereditar:

— farmacii cu circuit deschis aflate în relație contractuală cu casele de asigurări.

24) Neuropatie optică ereditară Leber:

— farmacii cu circuit deschis aflate în relație contractuală cu casele de asigurări.”

19. La capitolul IX titlul „Programul național de terapie intensivă a insuficienței hepatice” subtitlul „Unități care derulează programul”, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) Institutul Regional de Gastroenterologie—Hepatologie «Prof. Dr. Octavian Fodor» Cluj-Napoca.”

20. La capitolul IX titlul „Programul național de diagnostic și tratament cu ajutorul aparaturii de înaltă performanță — Subprogramul de radiologie intervențională” subtitlul „Unități care derulează subprogramul”, după litera r) se introduce o nouă literă, litera s), cu următorul cuprins:

„s) Spitalul Universitar de Urgență Elias București [activitățile a), e), g) și h)].”

21. La capitolul IX titlul „Programul național de diagnostic și tratament cu ajutorul aparaturii de înaltă performanță — Subprogramul de tratament al durerii neuropate prin implant de neurostimulator medular” subtitlul „Unități care derulează subprogramul”, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) Spitalul Clinic Județean de Urgență «Pius Brânzeu» Timișoara.”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Marian Burcea

București, 27 iunie 2017.

Nr. 487.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

